

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 27 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, declarat de inculpatul

*Brînza Marc xxxxx, născut la
xx xxx xxxx în s. xxxxxx, r-nul xxxxx, locuitor al or.
xxxxxx, str. xxxxxxxxx, cetățean al R. Moldova,
condamnat anterior prin:*

*1) sentința Tribunalului Bălți din 11.12.1997 în
baza art. 88 p. 6), 7), 102 alin. (2), 39 Cod penal (1961)
la 20 de ani închisoare.*

*Conform încheierii Judecătoriei Bender din
10.08.2011, a fost liberat condiționat de pedeapsă
înainte de termen cu 4 ani, 5 luni și 9 zile.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 03.07.2015 – 27.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.12.2016 – 01.02.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>10.04.2017 – 10.05.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Hîncești din 27 mai 2016, Brînza Marc a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art. 186alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Tribunalului Bălți din 11 decembrie 1997, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29 octombrie 2015.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Savina V. prejudiciul material de 700 lei și moral de 10.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 08 iunie 2014, orele 14:30, inculpatul Brînza Marc, aflându-se în or. Hîncești, în stradă, în preajma Liceului Teoretic „M. Sadoveanu”, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului Valentinei Savina și Ludmillei Raiu, ultimei aplicând lovituri în regiunea capului și cu o pungă în care se afla un obiect dur, cauzându-le conform expertizei medico-legale leziuni corporale neînsemnate, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, pe ascuns a sustras un telefon mobil de model „Unite 3G” la prețul de 700 lei, ce aparținea Valentinei Savina și un telefon mobil de model „Nochia Express” la prețul de 1500 lei, ce aparținea Ludmillei Raiu, astfel cauzând părților vătămate o pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 2200 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la 07.06.2014, pe la orele amiezii, a plecat la sora Vîrlan Ina în s. xxxxxx, r-nul xxxxx, unde s-a aflat până la 09.06.2014, fapt ce poate fi confirmat de ultima.

Însă, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Valentina Savina a declarat că la 08.06.2014, aproximativ orele 14:30, se afla în preajma magazinului „Ceamor” din or. Hîncești împreună cu Raiu Ludmila, unde propuneau oamenilor haine de vânzare. De ele s-a apropiat inculpatul, pe care până la cazul dat nu-l cunoșteau. El a întrebat ce haine au pentru fete. După ce i-au arătat, acesta le-a zis să meargă cu el nu departe, ca fata lui să probeze hainele. Toți trei au pornit pe șes, în direcția școlii nr. 4. Văzând că merg pe un loc nepopulat, ele i-au spus inculpatului că mai departe nu merg și s-o aducă pe fiica lui la ele să probeze hainele. Atunci acesta a apucat-o de păr pe Rau Ludmila, trăgând-o în jos, apoi lovind-o de vreo trei-patru ori în cap cu o pungă în care era o sticlă, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. Ea a strigat la inculpat să-i dea pace Ludmillei Raiu, că nu i-a făcut nimic. Inculpatul a lăsat-o pe Raiu L. și a început a o bate pe ea la fel cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. Rupându-se din mâinile inculpatului, ele au început a striga „poliția” și a alerga spre locul inițial. Când ea a căzut, jos fiind lovită de inculpat, din buzunarul halatului i-a căzut telefonul mobil de model Unite 3G, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxx. Telefonul Ludmillei Raiu, de model Nokia cu nr. SIM xxxxxxxx, tot a dispărut de la fața locului. Ulterior, au mers la spital pentru îngrijiri medicale. Ulterior, de pe numărul Ludmillei Raiu au fost telefonați de romi, a căror numere de telefoane erau în mobilul respectiv. A doua zi deja de pe telefonul ei, a fost telefonată fiica Ludmillei Raiu și se auzeau expresii necenzurate de la cel ce suna, spunându-i ca să nu meargă la spital, că le va bate. Telefoanele putea să le sustragă doar inculpatul. Telefoanele au căzut de la

ele când acesta le bătea, în preajmă nu era nimeni și numai el putea să le sustragă. Paguba materială constă în costul telefonului, iar paguba morală constă în durerea și frica pe care a suferit-o. A fost înjosită și umilită.

Partea vătămată Raiu Ludmila a dat declarații asemănătoare. A mai adăugat că, exact inculpatul este persoana care a bătut-o pe ea și Savina Valentina fără nici o pricină. Leziunile corporale au fost grave, deoarece a suferit comoție cerebrală în urma loviturilor. Avea vânătăi, fiind lovită de inculpat cu pumnii și picioarele. Paguba materială pentru ea este considerabilă. Dorește ca inculpatul să-i restituie paguba materială și cea morală, pe care o estimează la suma de 30.000 lei. A suferit durere, nu a putut lucra să-și hrănească copiii. Și în prezent simte durere, dar nu are bani cu ce să se trateze, deoarece nu are poliță de asigurare medicală. Dorește ca inculpatul să fie pedepsit după lege, deoarece el nu regretă ce a făcut.

Martorul Pascal Gheorghe a relatat că în ziua respectivă, aproximativ pe la amiază, aflându-se la serviciu, a auzit din direcția pieții „Chiril” și liceu, strigăte de femei care chemau poliția. A văzut două femei, una fugea spre piață strigând, iar alta era bătută de un bărbat, pe care nu l-a cunoscut, fiindcă era departe. Bărbatul bătea femeile cu picioarele și cu mâinile. După ce au scăpat din mâinile bărbatului, femeile au fugit. Agresorul a trecut pe lângă el și a observat că avea în mână o pungă de culoare neagră.

Martorul Pinonic Vladimir a declarat că pe la începutul lunii iunie 2014, a fost telefonat de către inculpat, care i-a zis să vină la gara auto din or. Hîncești și să primească de la un șofer de pe ruta Chișinău-Hîncești un pachet cu două telefoane, pe care să le vândă și să cumpere medicamente. A mers la gară, unde de la un șofer pe nume Vitea, a primit un pachet de culoare neagră în care erau două telefoane mobile de model Samsung și Unite. A doua zi inculpatul l-a telefonat și i-a zis ca cele două telefoane să le transmită Ludmillei Raiu și Valentinei Savina, pe care el, fiind în stare de ebrietate, le-a bătut.

Martorul Manolache Ion a declarat că activează în calitate de șofer pe ruta Chișinău-Hîncești. Data precisă nu ține minte, dar a văzut cum un om de origine romă pe nume Vladimir, a primit de la un șofer de pe o altă rută un pachet cu dimensiuni mici, aproximativ 10x15 cm. Nu cunoaște ce era în acest pachet.

Potrivit procesului-verbal de confruntare din 30.07.2014 dintre bănuitul Brînză Marc și partea vătămată Valentina Savina, ultima și-a menținut declarațiile date în calitate de parte vătămată și a indicat direct asupra inculpatului ca persoana care a comis acțiunile de agresivitate în privința ei și Ludmillei Raiu la 08.06.2014.

Conform procesului-verbal de confruntare din 30.07.2014 dintre bănuitul Brînză Marc și partea vătămată Ludmila Raiu, ultima și-a menținut declarațiile date în calitate de parte vătămată și a indicat direct asupra inculpatului ca persoana care a comis acțiunile de agresivitate în privința ei și Valentinei Savina la 08.06.2014.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 182 „D” din 24.06.2014, la Valentina Savina s-au stabilit leziuni corporale și anume: acuze la dureri în regiunea țesuturilor moi a capului, sub glanda mamară dreapta, echimoze a feței și excoriații după urechea dreaptă, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183 „D” din 24.06.2014, la Raiu Ludmila s-au stabilit leziuni corporale și anume: plagă în regiunea occipitală pe stânga, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Potrivit informațiilor telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 16.09.2014, pe numerele de IMEI 1) xxxxxxxxxxxxxx, 2) xxxxxxxxxxxxxx și 3) xxxxxxxxxxxxxx, s-a constatat că în telefonul cu nr. de IMEI xxxxxxxxxxxxxx, în ziua comiterii infracțiunii se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxx, care prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 31 octombrie 2014, anume a informațiilor telefonice, s-a stabilit că aparține lui Brînza Marc.

La fel, prin aceasta se confirmă că la 08.06.2014, inculpatul se găsea pe teritoriul or. Hîncești.

Conform proceselor-verbale din 09.06.2014, s-a ridicat telefonul mobil de model „fly” de la Brînza Marc, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxx, iar potrivit informațiilor telefonice se demonstrează că acest telefon la 08.06.2014 se afla pe teritoriul or. Hîncești.

Totodată, vina inculpatului este dovedită și prin informațiilor telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 14.01.2015, privind numerele de telefon a părților vătămate xxxxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxxxx; procesul-verbal de examinare a obiectului, anume a informației telefonice respective; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.06.2015 și fototabelul, prin care s-a examinat telefonul mobil de model UNITE 3G, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxx; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.01.2015 și fototabelul, prin care s-a examinat telefonul de model NOKIA Xpress, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxx; certificatul de cost al bunurilor sustrase.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.287 alin. (3) Cod penal ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății, și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă și alta mai puțin gravă, anterior a fost condamnat, a fost eliberat înainte de termen dar nefăcându-și concluziile necesare și în acest termen a săvârșit din nou infracțiuni, este caracterizat negativ, nu a recuperat paguba materială, că prin încheierea judecătorei Bender nr. 21-47/2011 din 10.08.2011, inculpatul a fost liberat condiționat de executarea pedepsei stabilite prin sentința judecătorei Bălți din 11.12.1997 în baza art. 88 pct. 6), 7/ și 102 alin. (5) Cod penal (1961), înainte de termen cu 4 ani 5 luni 9 zile, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că la 07.06.2014 a plecat la sora Vîrlan Nina în r-nul Orhei, unde s-a aflat până pe 09.06.2014. Părțile vătămate au scopul de a se răzbuna pe el, ca urmare a conflictului care a avut loc între ei anterior.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv declarațiile părților vătămate Savina V. și Raiu L., martorilor Pascal G., Raiu S., Pinonic V. și Manolache I., procesul-verbal de confruntare din 30.07.2014 între bănuitul Brînza M. și partea vătămată Savina V., potrivit cărui ultima a indicat direct asupra lui Brînza M. ca persoana care le-a agrest la 08.06.2014, procesul-verbal de confruntare din 30.07.2014 între bănuitul Brînza M. și partea vătămată Raiu L, potrivit cărui ea a indicând direct asupra lui Brînza M., ca fiind persoana care a comis acțiunile de agresivitate în privința ei și a V. Savina la 08.06.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 182D din 24.06.2014, că la partea vătămată Savina V. s-au stabilit leziuni corporale pe corpul acesteia și anume: acuze la dureri în regiunea țesuturilor moi a capului, sub glanda mamară dreapta, echimoze a feței și excoriații după urechea dreaptă, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, raportul de expertiză medico-legală nr. 183D din 24.06.2014, că la partea vătămată Raiu L. s-au stabilit leziuni corporale și anume: plagă în regiunea occipitală pe stânga, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, informațiile telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 16.09.2014 pe numerele de IMEI 1) xxxxxxxxxxxx, 2) xxxxxxxxxxxx și 3) xxxxxxxxxxxx, constatându-se că în telefonul cu nr. de IMEI xxxxxxxxxxxxxxxx, în ziua comiterii infracțiunii se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxx, care prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.10.2014, anume a informațiilor telefonice, s-a stabilit, că aparținea lui Brînza M., procesele-verbale din 09.06.2014 de ridicare a telefonul mobil de model „fly” de la Brînza Marc, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxx, iar potrivit informațiilor telefonice se demonstrează că acest telefon la 08.06.2014 se afla pe teritoriul or. Hîncești, informațiile telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 14.01.2015, privind numerele de telefon a părților vătămate xxxxxxxxxx și xxxxxxxxxx, procesul-verbal de examinare a obiectului, anume a informației telefonice respective, procesul-verbal din 02.06.2015 și fototabelul respectiv, prin care s-a examinat telefonul mobil de model UNITE 3G, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxxxx, procesul-verbal din 30.01.2015 și fototabelul, prin care s-a examinat telefonul de model NOKIA Xpress, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxxxx, certificatul de cost al bunurilor sustrase.

Acuzarea a administrat suficiente probe pertinente și concludente care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism agravat, or, părțile vătămate au indicat că inculpatul a apucat-o de păr pe Raiu L., trăgând-o jos, a lovit-o de vreo trei-patru ori în cap cu o pungă în care era o sticlă, apoi cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. Totodată, inculpatul a bătut-o pe Savina V. la cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Părțile vătămate și-au menținut declarațiile pe parcursul desfășurării procesului penal, declarațiile cărora sunt consecutive și fără divergențe și care se confirmă, inclusiv, prin procesele-verbale de confruntare din 30.07.2014, prin care

părțile vătămate și-au menținut declarațiile că Brînza M. este persoana care a comis faptele de agresivitate asupra lor.

Argumentele inculpatului că declarațiile părților vătămate nu sunt veridice, deoarece au scopul de a se răzbuna pe el, ca urmare a conflictului avut loc între ei, or, declarațiile părților vătămate coroborează cu declarațiile martorului Pascal G., care a confirmat că a auzit strigăte de femei, care chemau poliția, și a văzut două femei, una din ele fiind bătută de un bărbat, cu picioarele, posibil și cu mâinile. Agresorul a trecut pe lângă el și a observat că avea în mână o pungă de culoare neagră.

Mai mult, declarațiile părților vătămate coroborează și cu cele ale martorului Roșcovanu P. care a indicat că la începutul lunii iunie 2014, în ziua de Duminica Mare, pe la orele amiezii, se afla lângă piață „Villes” unde se afla și inculpatul, întrebând proprietarul buticului nr. 20 dacă are în vânzare cutii de carton, la care acesta i-a răspuns că nu are. După aceasta inculpatul a plecat spre str. Chișinăului. El avea în mână o pungă de culoare neagră.

La fel, declarațiile părților coroborează cu concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 182 D din 24.06.2014 și nr. 183 D din 24.06.2014, prin care s-a constatat la părțile vătămate leziuni corporale neînsemnate.

În ceea ce privește declarațiile martorului Vîrlan Nina, sora inculpatului, care a indicat că la data incidentului ultimul se afla la ea acasă și luni, pe la orele 10:00, ea l-a petrecut, instanța a menționat că acestea nu pot fi reținute ca fiind veridice, deoarece sunt combătute în totalitate prin probele administrate, și aceste declarații, nu sunt suficiente pentru a confirma „alibiul” inculpatului, că la 07.06.2014 a plecat la sora sa în r-nul Orhei unde s-a aflat până la 09.06.2014.

Or, anume inculpatul la 08.06.2014 s-a aflat în or. Hîncești, în preajma Liceului Teoretic „M. Sadoveanu”, fapt confirmat atât de părți, cât și de martorul Gheorghe Pascal care a indicat că a văzut cum două femei au fost bătute de un bărbat, agresorul având în mână o pungă de culoare neagră, iar declarațiile acestui martor apreciate în coroborare cu declarațiile martorului Roșcovanu P., care a indicat că în ziua respectivă l-a văzut pe inculpat, el având în mână o pungă de culoare neagră, demonstrează că faptele incriminate au fost comise anume de inculpat.

Versiunea de apărare a inculpatului care a fost susținută doar de sora acestuia, martorul Vîrlan N., este combătută și prin informațiile telefonice de la SA „Orange” eliberate la 16.09.2014, pe numerele de IMEI-iuri xxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxxxx prin care s-a constatat că în telefonul cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxx în ziua comiterii infracțiunii se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxx, care prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 31 octombrie 2014 s-a stabilit că aparține inculpatului, și ca urmare, se confirmă că la 08.06.2014 inculpatul se afla pe teritoriul or. Hîncești.

Astfel, în acțiunile inculpatului se conține latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de huliganism agravat care s-a realizat prin încălcarea grosolană a ordinii publice - fapta a avut loc în stradă în preajma Liceului Teoretic „M. Sadoveanu” din or. Hîncești, unde inculpatul din intenții huliganice și printr-o obraznicie deosebită a aplicat violența fizică asupra părților vătămate, acțiuni care

au fost săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății, or, s-a constatat că părțile vătămăte au fost lovite în regiunea capului cu o pungă în care se afla un obiect dur, partea vătămăte Raiu L. invocând că a avut comoție cerebrală în urma loviturilor în cap cu o sacoșă, în care era o sticlă.

Totodată, în acțiunile inculpatului se conține și latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de furt în proporții considerabile, realizată prin sustragerea pe ascuns a bunurilor părților vătămăte, și anume a unui telefon mobil „Unite 3G” la prețul de 700 lei, ce aparține V. Savina și a telefonului mobil „Nokia Xpress” la prețul de 1500 lei, ce aparține L. Raiu, fiindu-le cauzate daune în proporții considerabile.

Acest fapt rezultă din declarațiile părții vătămăte Savina V. că atunci când a căzut jos, fiind lovită de inculpat, din buzunar i-a căzut telefonul mobil „Unite 3G”, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxxx, iar când s-a întors cu Raiu L. care și ea și-a lăsat telefonul mobil „Nokia”, aceste telefoane la fața locului nu mai erau.

La fel și partea vătămăte Raiu L. a indicat că în momentul când a fost agresată de inculpat, ea avea în mână telefonul mobil „Nokia Xpress” și atunci l-a scăpat, iar după ce inculpatul a lovit-o ea a fugit de acolo, fără a mai lua telefonul mobil.

Părțile vătămăte au indicat că la acel moment în preajmă nu era nimeni, respectiv doar inculpatul putea să sustragă telefoane, or, ele s-au întors la fața locului pentru a-și căuta telefoanele mobile, însă nu le-au găsit.

Declarațiile părților vătămăte, că telefoanele mobile au fost sustrase anume de inculpat, coroborează cu declarațiile martorului Pinonic V., că a fost telefonat de inculpatul care i-a spus să vină la Gara Auto din or. Hîncești și să primească de la un șofer de pe ruta Chișinău-Hîncești un pachet cu două telefoane, pe care să le vîndă. A doua zi inculpatul a telefonat și i-a zis că cele două telefoane mobile să le transmită lui L. Raiu și V. Savina, pe care el, fiind în stare de ebrietate, le-a bătut.

Declarațiile martorului Pinonic V. se confirmă și prin cele ale martorului Manolache I. că a văzut cum o persoană de origine romă, pe nume Vladimir, a primit de la un șofer de pe o altă rută un pachet cu dimensiuni mici.

Sunt pertinente și declarațiile martorului Raiu S., că în acea zi a telefonat-o pe Raiu L. și i-a răspuns un bărbat. Întrebându-l de unde are acest telefon, el i-a răspuns că l-a găsit în or. Hîncești.

Deci, probele administrate dovedesc că anume inculpatul a sustras telefoanele mobile ce aparțineau părților vătămăte, fapt ce rezultă din aprecierea declarațiilor acestora în coroborare cu cele ale martorului Pinonic V., că a fost telefonat de inculpatul care i-a spus să vină la Gara Auto din or. Hîncești și să primească un pachet cu două telefoane pe care să le vîndă, iar martorul Manolache I. a confirmat că Vladimir a primit de la un șofer un pachet cu dimensiuni mici.

Astfel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal este pe deplin dovedită prin probele administrate, care au fost cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că la 07.06.2014 a plecat la sora Vîrlan Nina în r-nul Orhei, unde s-a aflat până la 09.06.2014.

Părțile vătămate au scopul de a se răzbuna pe el, ca urmare a conflictului care a avut loc între ei anterior.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie, f.d. 170-175, v.2*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Savina V. și Raiu L., martorilor Pascal G., Raiu S., Pinonic V. și Manolache I., procesul-verbal de confruntare din 30.07.2014 între bănuitul Brînza M. și partea vătămată Savina V., potrivit cărui ultima a indicat direct asupra lui Brînza M. ca persoana care le-a agrest la 08.06.2014, procesul-verbal de confruntare din 30.07.2014 între bănuitul Brînza M. și partea vătămată Raiu L., potrivit cărui ea a indicând direct asupra lui Brînza M., ca fiind persoana care a comis acțiunile de agresivitate în privința ei și a V. Savina la 08.06.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 182D din 24.06.2014, că la partea vătămată Savina V. s-au stabilit leziuni corporale pe corpul acesteia și anume: acuze la dureri în regiunea țesuturilor moi a capului, sub glanda mamară dreapta, echimoze a feței și excoriații după urechea dreaptă, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, raportul de expertiză medico-legală nr. 183D din 24.06.2014, că la partea vătămată Raiu L. s-au stabilit leziuni corporale și anume: plagă în regiunea occipitală pe stânga, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, informațiile telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 16.09.2014 pe numerele de IMEI 1) xxxxxxxxxxxxxx, 2) xxxxxxxxxxxxxx și 3) xxxxxxxxxxxxxx, constatându-se că în telefonul cu nr. de IMEI xxxxxxxxxxxxxx, în ziua comiterii infracțiunii se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxx, care prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.10.2014, anume a informațiilor telefonice, s-a stabilit, că aparținea lui Brînza M., procesele-verbale din 09.06.2014 de ridicare a telefonul mobil de model „fly” de la Brînza Marc, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxx, iar potrivit informațiilor telefonice se demonstrează că acest telefon la 08.06.2014 se afla pe teritoriul or. Hîncești, informațiile telefonice de la SA „Orange”, eliberate la 14.01.2015, privind numerele de telefon a părților vătămate xxxxxxxx și xxxxxxxx, procesul-verbal de examinare a obiectului, anume a informației telefonice respective, procesul-verbal din 02.06.2015 și fototabelul respectiv, prin care s-a examinat telefonul mobil de model UNITE 3G, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxx, procesul-verbal din 30.01.2015 și fototabelul, prin care s-a examinat telefonul de model NOKIA Xpress, cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxx, certificatul de cost al bunurilor sustrase, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile inculpatului (*pct. 3.–5. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (3) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Brînza Marc xxxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 27 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco